

KINOPOLSKA 2016

Crache Coeur de Julia Kowalski

2015 / VF

Avec : Liv Henneguer, Yoann Zimmer, Andrzej Chyra, Artur Steranko, Léa Mesnil, Juliane Lepoureau, Felix Jourdain

Production : Les Films de Françoise, Donten&Lacroix Films

Jozef, un ouvrier polonais, débarque en France pour rechercher son fils Roman, qu'il a abandonné quinze ans plus tôt. Il tente de le retrouver avec l'aide de Rose, la fille de son patron, sans se douter qu'il va déclencher des bouleversements dans la vie de ces deux adolescents à fleur de peau.

« Regarder et apprendre à être regardée : violentes pulsions qui animent la jeune et insolente Rose dans cet audacieux récit. Dans ce film d'outsiders nous assistons peut-être à rien de moins qu'à la naissance d'un nouveau personnage de cinéma : non plus la jeune fille désirable, mais la jeune fille désirante. Des cadres aiguisés aux comédiens, tout participe à nous raconter une fable où la magie s'incarne dans les corps, où la séduction opère comme un sortilège. »

Idir Serghine et Pascal Tessaud, cinéastes membres de l'ACID

Née en France de parents polonais, c'est en réalisant son premier documentaire que **Julia Kowalski** entame une véritable recherche identitaire, la rattachant à son pays d'origine. Depuis, elle ne cesse d'affiner ses thèmes de prédilection: le milieu ouvrier, la Pologne, l'adolescence, la famille, la sexualité. Son courtmétrage *Musique de chambre* a été sélectionné et primé dans de nombreux festivals. *Crache Coeur*, son premier

Julia Kowalski urodziła się we Francji w 1979 roku. Oboje rodzice są Polakami. Poszukiwania swojej artystycznej tożsamości rozpoczęła dokumentem „Międzyzłesie, Au milieu des bois”, w którym wraca do swoich polskich korzeni. Od tamtej pory eksploruje artystycznie ulubione tematy: związki między Polską a Francją, dorastanie, rodzinę i seksualność. Jej krótkometrażowy film „Musique de Chambre”, był prezentowany na wielu festiwalach filmowym, między innymi w Clermont Ferrand. „Znam kogoś, kto cię szuka” (*Crache Coeur*) jest jej pełnometrażowym debiutem fabularnym. Scenariusz do tego projektu zdobył Grand Prix Sopadin we Francji i Script Pro w Polsce. W maju 2015 film miał premierę na festiwalu w Cannes w ramach oficjalnej selekcji ACID, jako jeden z dwóch filmów ze znaczącym polskim wkładem koprodukcyjnym.

Tak o obrazie wypowiada się reżyserka:

« W tym filmie chciałam połączyć dwa tematy, które są dla mnie szczególnie ważne: okres dorastania i powrót do moich polskich korzeni. Dała mi tę możliwość skomplikowana relacja pomiędzy Józefem (Andrzej Chyra) – Polakiem, który przyjechał do Francji do pracy i parą nastolatków: Rose, córką jego pracodawcy i Romanem chłopakiem, który jest jednocześnie

long-métrage, a été présenté à Cannes en 2015 dans la sélection de l'ACID.

synem Józefa i obiektem zainteresowania dziewczyny. Taka emocjonalno-kulturowa układanka pozwoliła mi skupić się na emocjach i tematach najbardziej dla mnie istotnych. Rose chce pomóc Józefowi dotrzeć do syna, a dzięki temu, zbliżyć się do Romana, w którym się zakochała. Przyglądam się w tej konfiguracji silnym, skomplikowanym, a czasem gorzkim uczuciom, które przeżywamy wszyscy, szczególnie w okresie dojrzewania .»

<http://www.telemagazyn.pl/artykuly/andrzej-chyra-w-polsko-francuskim-filmie-znam-kogos-kto-cie-szuka-zdjecia-46002.html>

Les Dieux (BOGOWiE) de Łukasz Palkowski

2014 | 2h | fiction | couleur | BLU-RAY VOSTF

Avec: Tomasz Kot, Piotr Głowacki, Szymon Piotr Warszawski, Magdalena Czerwińska, Rafał Zawierucha, Jan Englert, Zbigniew Zamachowski, Kinga Preis, Małgosia Łata

Production: Watch Out productions

Prix et festivals :

- Lion d'or - Meilleur scénario et Meilleur premier rôle masculin pour Tomasz Kot, Festival de Gdynia 2014
- Aigles 2015 - sept trophées dont le prix du meilleur film polonais et le prix du meilleur acteur pour Tomasz Kot

Le début de carrière du chirurgien cardiaque Zbigniew Religa. Malgré la dure réalité de la Pologne des années 1980, il dirige avec succès une équipe de médecins vers ce qui sera la première transplantation de cœur humain du pays, en 1985, après quatre tentatives infructueuses. Pionnier de la médecine moderne, Zbigniew Religa est une sorte de Dr. House de l'autre côté du rideau de fer...

Les greffes de cœur sont toujours délicates. En 1981, elles représentent un véritable défi financier et éthique pour l'institut polonais. Quand le docteur Religa accepte de diriger sa propre clinique dans la petite ville de Zabrze, située dans la Silésie industrielle, il a besoin de locaux et d'équipements, et doit donc s'engouffrer dans le labyrinthe bureaucratique vertigineux de la Pologne des premiers temps du syndicat Solidarność.

Zarówno w kadrze, jak i poza nim, "Bogowie" Łukasza Palkowskiego to opowieść o przewycięzaniu pewnego impasu. W warstwie narracyjnej mamy tu historię tego, jak legendarny kardiochirurg Zbigniew Religa pokonywał przeszkody stojące mu na drodze do przeprowadzenia w Polsce operacji przeszczepu serca. Ale i sam film stanowi swego rodzaju argument koronny. Religa dowiódł, że można, że warto. Palkowski robi to samo – tyle że na własnym polu. Nagle okazuje się, że da się zrobić u nas bezpretensjonalne, lekkie kino gatunkowe, które trzyma w napięciu i "się ogląda"; które śmieszy, kiedy ma śmieszyć, i wzrusza, kiedy ma wzruszać. Serce rośnie.

"Bogowie" przynoszą też ciekawe spojrzenie na czasy PRL-u. Film, bogaty w warstwie ikonograficznej (wspomniana szklanka z kawą sypaną, Fiat 125

Religi), obrazowej (pokryte delikatną patyną zdjęcia Piotra Sobocińskiego) czy językowej (koloryt zwrotów w rodzaju "panie kolego"), wymiguje się od – wydawałoby się, obowiązkowego – politykowania. Zamiast charakterystycznej dla opowieści o tamtych czasach narracji "my kontra oni", Palkowski proponuje obojętną na podobne dylematy fabułę. Polityka jest tu tylko jedną z przeszkód na drodze do celu Religi. Kompletując sprzęt, dopinając budżet, operując, chirurg nie dzieli ludzi – jeśli trzeba wejdzie w układ z partyjnym dygnitarzem albo przyjmie podziękowania od gangstera, którego synowi uratował życie. W istocie medycyna jawi się tu wręcz jako piąta władza. W jednej ze scen lekarz przepędza prześladowających jego personel esbeków z czarnej wołgi argumentem, że "i was ktoś musi leczyć". Autorytet lekarza pozwala mu też wyrównać relacje z traktującym go z góry wysoko postawionym urzędnikiem – wystarczy mimochodem rzucić... niekorzystną diagnozę. "Boska" perspektywa Religi polega więc na tym, że stoi on prawdziwie ponad podziałami, porzucając uprzedzenia, politykę, religię – w trosce o dobro pacjenta. Inspirujący, charyzmatyczny bohater, niosący pozytywne przesłanie – chyba rzadkość w polskim kinie.

<http://www.filmweb.pl/film/Bogowie-2014-694378>

CARTE BLANCHE de Jacek Lusiński

2015 | 1h46 | fiction | couleur | BLU-RAY VOSTF

Avec : Andrzej Chyra, Urszula Grabowska, Arkadiusz Jakubik, Eliza Rycembel, Tomasz Ziętek, Wojciech Pszoniak, Dorota Kolak

Production : Aurum film production

Kacper, professeur d'histoire très apprécié de ses élèves, commence à Nauczyciel historii Kacper dowiaduje się, że traci wzrok. By zachować pracę i

perdre la vue. Le diagnostic médical ne lui laisse aucun espoir. Désespéré, il décide de cacher cette cécité naissante à son entourage familial ainsi qu'à ses étudiants. Le film est inspiré de l'histoire personnelle du professeur Maciej Białek, qui enseigne encore aujourd'hui dans un lycée. Le rôle est interprété par Andrzej Chyra, grand acteur et comédien polonais, bien connu du public français.

« Dans Carte Blanche, ce n'est pas la maladie ni le handicap qui ont retenu mon attention. Mais plutôt ce qui se passe à l'intérieur de l'homme quand il apprend qu'il va devoir vivre d'une autre manière. Que le monde qu'il a connu jusqu'ici va disparaître et qu'il va vers un monde inconnu. Et, face à ce destin compliqué auquel le personnage principal doit faire face, j'ai souhaité que le film soit rempli d'espoir. » Jacek Lusiński

BODY (Ciało) de Małgorzata Szumowska

2015 | 1h30 | fiction couleur | DCP VOSTF

Avec: Janusz Gajos, Maja Ostaszewska, Justyna Suwała, Ewa Dałkowska

Production: Nowhere

Prix et festivals :

- Ours d'argent du meilleur réalisateur/trice, Festival de Berlin 2015, Lion d'or
- Meilleur premier rôle masculin pour Janusz Gajos, Festival de Gdynia 2015

Body est son sixième long-métrage, Malgorzata Szumowska (connue en France pour "Elles" avec Juliette Binoche), met l'intelligence de sa plume et de sa caméra au service d'un nouveau sujet humain profond: le corps en tant que lien entre l'âme et le monde.

"Body dissèque avec un humour très à froid la relation désastreuse entre un veuf alcoolique et sa fille anorexique, qu'une coach mystique et

doprowadzić swoją klasę do matury, postanawia ukryć problemy przed otoczeniem.

Film Lusińskiego stoi przede wszystkim świetnymi kreacjami Andrzeja Chyry i Arkadiusza Jakubika. Pierwszy gra na półtonach, sygnalizując chorobę Kacpra drobnymi symptomami. Wypada również wiarygodnie jako polski John Keating, który charyzmą zdobywa serca i rozumy uczniów. Drugi kolejny raz świetnie sprawdza się w roli jowialnego kumpla, łącząc ciepło i szelmowski wdzięk. Gdy świat bohatera na zawsze pogrąża się w ciemnościach, męska przyjaźń okazuje się światłem w tunelu.

<http://www.filmweb.pl/film/Carte+Blanche-2015-702937>

Cyniczny prokurator i jego cierpiąca na anoreksję córka próbują odnaleźć się po tragicznej śmierci najbliższej osoby.

Konflikt dwóch pierwiastków, ciała i duszy, rozpisany jest tu na pojedynek postaw, starcie pary bohaterów. W lewym narożniku: Prokurator (Janusz Gajos). Ciało to dla niego trup, zwłoki w najróżniejszych stanach spoczynku oglądane na co dzień w pracy: a to wisielec na gałęzi, a to niemowlę w

étrangement vêtue tente de rapprocher. Le tout sur fond d'une critique discrète mais lapidaire d'un certain nombre de travers de la société polonaise (droit quasiment inexistant à l'avortement, homophobie, scandale des prêtres pédophiles). Malgorzata Szumowska filme au plus près des corps, et notamment des corps féminins, dans cette comédie noire viscérale troublante. » Pamela Pianezza, Tess magazine

sedesie; ewentualnie resztki zmarłej żony w zniszczonej przez wadliwą kanalizację trumnie. Świąt nie obchodzi, a ze spraw duchowych najbliższy jest mu spiritus w butelce wódki. W narożniku prawym: terapeutka Anna. Po śmierci synka odkryła w sobie talent do komunikacji z zaświatami. Podczas leczenia dziewczyn z zaburzeniami odżywiania, seansów spirytystycznych czy nawet zwykłej jazdy windą kobieta utrzymuje kontakt ze sferą bezcielesnych bytów. Leczy dusze, widzi duchy. Jest jeszcze Olga (Justyna Suwała): anorektyczka, niedoszła samobójczyni, córka Prokuratora, która staje między cynicznym mężczyzną a natchnioną Anną. Dziewczyna chora na ciele i duszy.
<http://www.filmweb.pl/film/Body+Cia%C5%82o-2015-714087>

